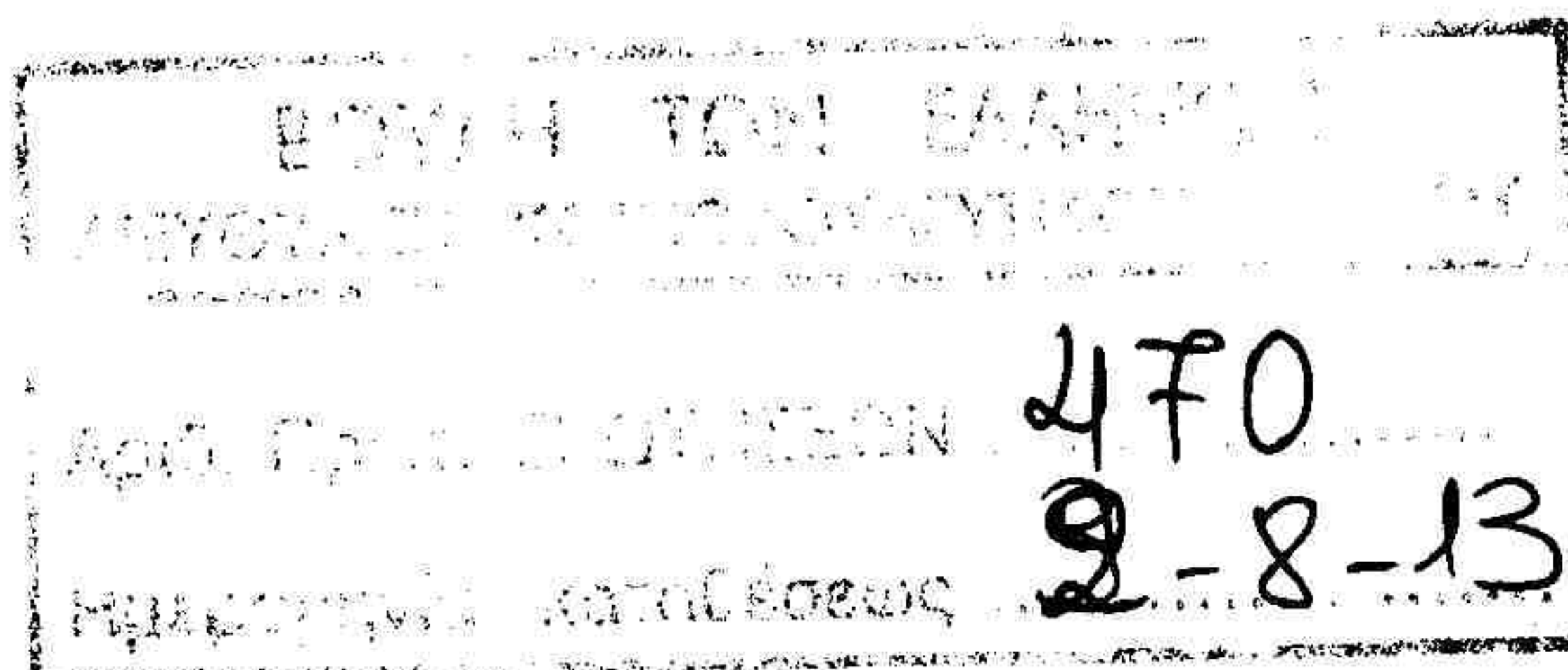

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τους κ.κ. Υπουργούς

Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας

κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη και

Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

κ. Χαράλαμπο Αθανασίου

Αθήνα, 02-08-2013

Θέμα : «Διαπιστωθέντα προβλήματα στο πρόγραμμα διευκόλυνσης ενήμερων δανειοληπτών ».

Με το ν.4161/2013 (ΦΕΚ 143 Α'/14.6.2013) με τίτλο «πρόγραμμα διευκόλυνσης για ενήμερους δανειολήπτες, τροποποιήσεις στο ν.3869/2010 και άλλες διατάξεις» η Ελληνική Κυβέρνηση προέβη στη θέσπιση ενός προγράμματος ρύθμισης των ενήμερων δανείων, το ποσοστό των οποίων αγγίζει το 80%. Για πρώτη φορά σε ευρωπαϊκό τουλάχιστον επίπεδο η Πολιτεία παρενέβη νομοθετικά σε καταρτισμένες ιδιωτικές συμβάσεις μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και πολιτών, ούτως ώστε να διευκολυνθεί η αποπληρωμή των δανείων προς όφελος και των δύο πλευρών των συμβαλλομένων.

Στο άρθρο 5 του ν.4161/2013 προβλέπεται η παράταση της συμβατικής διάρκειας του δανείου μέχρι και 48 μήνες, για όσο δηλαδή χρονικό διάστημα κρατά η περίοδος χάριτος, κατά την οποία ο οφειλέτης καταβάλλει μηνιαίες δόσεις ύψους ίσου με το 30% του μηνιαίου καθαρού εισοδήματος του νοικοκυριού του. Τοιουτοτρόπως, το χρέος του οφειλέτη προσαρμόζεται στην παρούσα δημοσιονομική συγκυρία, με αποτέλεσμα και ο ίδιος να έχει τη δυνατότητα σταδιακά να το εξοφλήσει, και να διασφαλίζονται τα δικαιώματα του τραπεζικού ιδρύματος από το εκχωρηθέν δάνειο.

Επιπλέον, στους στόχους της προαναφερθείσας νομοθετικής ρύθμισης συμπεριλήφθη η αποφόρτιση των αρμόδιων Ειρηνοδικείων από την εκδίκαση διαφορών μεταξύ πιστωτικών ιδρυμάτων και δανειοληπτών, η αντιμετώπιση δηλαδή του φαινομένου της εκκρεμοδικίας. Γι' αυτόν τον λόγο, άλλωστε, στο ν.4161/2013 περιλαμβάνονται διατάξεις που προωθούν τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, μέσω της διαδικασίας διαμεσολάβησης, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 11 του νόμου.

Εντούτοις, παρά τους φιλόδοξους στόχους τόσο του παρόντος, όσο και του προηγούμενου νόμου (ν.3869/2010, ΦΕΚ 130 Α'/3.8.2010), τη δεδομένη στιγμή ο αριθμός των νοικοκυριών, που έχουν καταφύγει στα Ειρηνοδικεία της χώρας για την αναδιάρθρωση των οφειλών τους, ανέρχεται στις 45.000, ενώ το ύψος των οφειλών προς τις τράπεζες στα 25 δισ. ευρώ. Συνέπεια της συγκεκριμένης κατάστασης αποτελεί το γεγονός ότι αιτήσεις που υποβάλλονται σήμερα, παίρνουν δικάσιμο για το 2017-2020, ενώ για ορισμένα περιφερειακά Ειρηνοδικεία ακόμη και για το 2022. Πέραν τούτου, σε μια υπόθεση που φτάνει να δικάζεται 5 με 8 χρόνια αργότερα, πιθανώς έχουν μεταβληθεί και τα στοιχεία του δικογράφου, γεγονός που επιφέρει ακόμα μεγαλύτερες καθυστερήσεις και περισσότερα έξοδα για τον οφειλέτη.

Όσον αφορά δε τους λόγους της προεκτεθείσας κατάστασης, αυτοί έγκεινται στην εταιρική πολιτική των πιστωτικών ιδρυμάτων, αλλά και στην απουσία ειδικά καταρτισμένων και εκπαιδευμένων διαμεσολαβητών, που οδηγούν στην υποβάθμιση της διαδικασίας του προδικαστικού συμβιβασμού.

Αφ' ενός οι τράπεζες, κάτι που επισημαίνει και ο Συνήγορος του Καταναλωτή, φαίνεται πως προτιμούν την κατάληξη των υποθέσεων στις αρμόδιες δικαστικές αρχές, διότι σε άλλη περίπτωση θα έπρεπε να στελεχώνουν ειδικά τμήματα για τον εξωδικαστικό συμβιβασμό, κάτι που θα τους απέφερε μεγαλύτερο κόστος. Γι' αυτό και από τις 45.000 αιτήσεις ρύθμισης των οφειλών, τον περασμένο Ιούνιο μόλις 5 κατέληξαν σε συμβιβασμό.

Από την άλλη εκλείπουν και ειδικά καταρτισμένοι διαμεσολαβητές, καθώς σήμερα ο αριθμός τους δεν ξεπερνά τους 30 εξαιτίας της έλλειψης αναγνωρισμένων «Κέντρων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Διαμεσολαβητών». Βάσει του άρθρου 5 του ν.3898/2010 (ΦΕΚ 211 Α'/ 16.12.2010) περί «διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», φορείς κατάρτισης διαμεσολαβητών μπορούν να είναι μόνο αστικές μη κερδοσκοπικές εταιρίες που συνιστούν από κοινού ένας τουλάχιστον Δικηγορικός Σύλλογος και ένα από τα Επιμελητήρια της χώρας, έπειτα από τη χορήγηση άδειας από το Τμήμα Δικηγορικού Λειτουργήματος και Δικαστικών Επιμελητών της Γενικής Διεύθυνσης Διοίκησης Δικαιοσύνης του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Μόνο εκπαιδευμένοι από τα προαναφερθέντα κέντρα, δικηγόροι στο επάγγελμα, μπορούν να αποκτήσουν τίτλο «Διαπιστευμένου Διαμεσολαβητή» (άρθρο 6 ν.3898/2010).

Ωστόσο, ο σημερινός περιορισμένος αριθμός ειδικευμένων διαμεσολαβητών οφείλεται και στην ύπαρξη αναγνωρισμένων κέντρων εκπαίδευσης και κατάρτισης μόνο στην Αθήνα (κέντρο «Προμηθέας»), στη Θεσσαλονίκη και στον Πειραιά, ενώ ιδιαίτερη προσοχή πρέπει να δοθεί και στην ύπαρξη παράνομων κέντρων εκπαίδευσης διαμεσολαβητών δίχως αδειοδότηση από το αρμόδιο Υπουργείο, όπως καταγγέλλει στην 17^η Ιουλίου 2013 ανακοίνωσή του ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών.

Κατόπιν των ανωτέρω,

Ερωτώνται οι κ.κ. Υπουργοί :

1. Σε ποιες ενέργειες προτίθενται να προβούν οι ηγεσίες των Υπουργείων Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για την αντιμετώπιση των προεκτεθέντων προβλημάτων που διαπιστώνονται στο πρόγραμμα διευκόλυνσης για τους ενήμερους δανειολήπτες;

2. Με ποιον τρόπο θα δοθούν τα απαραίτητα κίνητρα σε πιστωτικά ιδρύματα και οφειλέτες για τη ρύθμιση των διαφορών τους μέσω εξωδικαστικού συμβιβασμού;
3. Πώς θα διασφαλιστεί η νομιμότητα της λειτουργίας Κέντρων Εκπαίδευσης και Κατάρτισης Διαμεσολαβητών για τη διαπίστευση επαρκούς αριθμού νέων διαμεσολαβητών;

Οι ερωτώντες Βουλευτές

1. Άννα Μάνη-Παπαδημητρίου

Βουλευτής Πιερίας – Νέας Δημοκρατίας

2. Ηλίας Βλαχογιάννης

Βουλευτής Τρικάλων – Νέας Δημοκρατίας

3. Ιορδάνης Τζαμτζής

Βουλευτής Πέλλης – Νέας Δημοκρατίας